

raade Thinget ogsaa her at vise, at Banereningen ikke kan være Representationen aldeles ligegyldig, naar det Spillerum, som er givet i Lovforslaget, er saa stort, som her er foreslaaet. Overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) skal jeg kun gjøre en Berigtigelse i Anledning af en Misforstaelse fra hans Side af det, som jeg har udtalt. Det ærede Medlem gik ud fra, at jeg skulde have sagt, at hvis det Forslag, som han har stillet, vedtages, som det nu foreligger, vilde det være eensbetydende med en Umuliggjørelse af Banens Bygning, men jeg vil bede det ærede Medlem ikke at opfatte mine Ord saaledes. Jeg sagde, at det vilde være eensbetydende med Umuliggjørelsen af den Forudsætning, at det sjællandske Selskab overtog Bygningen, og dette er dog endeel forskjelligt. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage) saa indstændig har fraraadet at gaae ind paa dette Lovforslag, vil jeg ikke i dette Tilfælde betragte dette som hans endelige Mening, thi vi kjende af gammel Erfaring, at det ærede Medlem har tvret meget stærkere, end han gjorde idag, mod Bygningen af Jernbaner, som han senere stemte for, og jeg haaber derfor, at vi tør gjøre Regning paa hans vægtige Stemme, inden dette Lovforslag forlader Thinget.

Alberti: For mit Vedkommende kunde jeg ønske et Par Oplysninger af den meget ærede Minister angaaende hans Vædringsforslag. I det til § 5 forlanger han Bemyndigelse til at concessjonere Anlægget af et Dobbeltspor fra Roeskilde til København imod en Garanti for 400,000 Rd., og jeg vilde ønske, at han vilde benytte denne Bemyndigelse saaledes, at han ubetinget gjorde det til Pligt for det sjællandske Jernbaneselskab at anlægge dette Dobbeltspor, forsaavidt Banen fra Roeskilde til Kallundborg overdrages Selskabet. Jeg troer nemlig, at et Dobbeltspor imellem København og Roeskilde vil blive aldeles fornødent, dersom de sjællandske Baner, vi allerede have, og de, der ere ivente, skulle drives nogenlunde tilfredsstillende for Publicum. Det forekommer mig at være en meget daarlig Driftsmaade, det sjællandske Jernbaneselskab har med Hensyn

til den gjennemgaaende Fart paa dets Baner. Der er saaledes nu kun eet gjennemgaaende Tog i Døgnet fra Helsingør til Korsør; det er et Eftermiddagstog, hvilket endog for endeel henhører til de af det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse saa meget yndede Blandede Gods- og Persontog, nemlig den Deel af Toget, der gaaer fra Helsingør til København. Dette ene gjennemgaaende Tog fra Helsingør til Korsør benytter dog en Tid af omtrent 7 Timer til Reisen — jeg troer ikke, der findes Mage dertil paa nogensomhelst anden Jernbane — og vil man om Dagen reise fra Helsingør til Korsør, er det sjællandske Selskab saa langsomt med sin Befordring, at det medtager en Mand fra Helsingør Kl. 7 om Morgen og afleverer ham først Kl. 5 om Eftermiddagen i Korsør; det vil sige, at den bruger omtrent 10 Timer til Reisen. Jeg troer, at Farten paa en Bane, der om Vinteren skal forbinde Sverrig med Tydssland, burde have været forbedret for lang Tid siden, men en dobbeltsporet Bane fra København til Roeskilde vilde vistnok hjælpe til at raade Bod paa denne langsomme Fart. Det vilde sikkert være særdeles beklageligt, om det sjællandske Jernbaneselskab, hvis det fik Naadighed over alle de sjællandske Jernbaner, paa disse overførte den samme langsomme Befordringsmaade, det hidtil har brugt, og som der ikke synes at være noget Tegnetil vil blive forandret. Den ærede Minister har allerede engang tidligere faaet Rigsdagens Bemyndigelse til at contrahere med det sjællandske Jernbaneselskab om et Dobbeltspor fra København til Roeskilde. Det var i Loven af 21de Juni 1867, at denne Bemyndigelse blev given; men den blev ikke brugt, og den ærede Minister maa altsaa ikke dengang have gjort det til Betingelse for det sjællandske Jernbaneselskab, at det skulde anlægge dette Dobbeltspor. Nu faae vi, som jeg haaber, endnu en Jernbane i Sjælland, og naar den ærede Minister her for anden Gang forlanger Rigsdagens Sanction til en Rentegaranti for Anlægget af et saadant Dobbeltspor, saa troer jeg ikke, det bør forblive ved en Bemyndigelse til at contrahere om et saadant Dobbeltspor, men at den ærede Minister maa have en vis